

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennæ, 1743

Cap. XV. Argumentum ex Operibus Leontii Constantinopolitani assumptum, qui floruit ab anno Christi DXCI. ad DCVIII. ex Chronico Alexandrino, Anastasio Sinaïta, S. Germano Constantinopolitano, & S. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49201)

CAPUT XV.

Argumentum ex Operibus Leontii Constantinopolitani assumptum, qui floruit ab anno Christi DXCI. ad DCVIII. ex Chronico Alexandrino, Anastasio Sinaita, S. Germano Constantinopolitano, & S. Joanne Damasceno.

I. **A**Ccepta referre debemus Opera Leontii Scholastici, doctissimo Jurisconsulto Henrico Canisio; quæ quidem ex Codicibus MSS. antiquissimis Francisci Turriani Jesuitæ cum cura & studio primus expressit, & memoriam Leontii ab accusatione criminis Origenismi invidiosissime vindicavit. Præterea intelligimus ex Compendio Vitæ hujus Patris quam scripsit, Scholasticum significare Advocatum, juxta sententiam Leunclavii: hanc enim professionem coluerat, antequam animum a negotiis sevocaret, & in novam Lauram S. Sabæ in Palæstina secedere.

cederet. Porro de variis Hæreticorum sectis, ac Concilio Calchedonensi decem capita scripsit, quæ *actiones* appellavit. Cum vero actione v. referat catalogum Episcoporum Alexandrinorum, quem usque ad S. Eulogium protraxit, qui floruit ab anno DLXXXI. usque ad DCVIII. Leontium circa finem sexti sæculi scripsisse arbitramur. Ejus Opera occurrunt tom. VI. Bibliothecæ Patrum anni MDCXVIII.

II. Sic fatur libro III. contra Nestorium & Eutychetem pag. 484. *Atque hæc quidem impius Theodorus rabie in magnum Deum & Salvatorem nostrum JESUM Christum percitus blasphemare scripsit, dicens alium esse Deum Verbum, & alium JESUM Christum; illum beneficio afficientem, hunc beneficio affectum; illum salvum facientem, hunc salvum factum. Qui autem hæc dicit, manifesto negat salutem per Christum allatam. Qui enim ab alio beneficium accipit, id est, qui factus est salvus; quomodo poterit alios salvos facere? Qui hæc sentiunt, cujus corpus & sanguinem se putant in communione sumere,*

F 5 ejus

ejus qui beneficium contulit, an qui beneficium accepit? Si Dei Verbi beneficium conferentis, quomodo hoc dicunt, & non contentur eum incarnatum esse? Si vero beneficium accipientis, inanis est eorum spes; anthropolatricam profitentes, & qui in homine spem collocant, maledicti sunt: qui coluerunt & servierunt creaturæ præter Creatorem qui est benedictus in secula. Amen.

At revera ejusmodi ratiocinatio Leontii supervacanea est, & penitus corrui, nisi tunc temporis constans ac fide certum fuerit apud omnes, carnem & sanguinem Christi cum divinitate in Eucharistia percipi, & debere adorari. Enimvero si sibi persuasissent fideles in eo Sacramento panem tantummodo percipi, aut figuram ac signum Christi carne ac sanguine vacuum, facile erat respondere, *nec carnem benefacti, neque beneficientis percipi, sed solitarium panem; adeoque in eo Sacramento nihil adorari, & hac arte accusationem criminis anthropolatricæ amoliri. Sed econtra valde credibile est, ejusmodi argumenti vi convi-*
ctum

Etum Theodorum Mopsuestenum totum ordinem Liturgiæ invertisse, atque ex punctis precibus Deo offerri solitis, blasphemias suis impudenter explevisse. Hoc enim opus Antichristi, quod quidem congruentius in Calvinistas transferri necesse est, qui non solum ordinem Missæ immutarunt, sed integrum sustulerunt, intelligimus ex lib. II. contra Nestorium & Eutychem numero 18. pag. 477. *Aliam etiam Missam effutivit, scilicet Theodorus Mopsuestenus, præter illam Apostolorum, atque illam magni Basilii in eodem spiritu conscriptam; in qua Missa blasphemias, non precationibus, τὸ τελεσθὼν, id est, mysterium Eucharistiæ, opplevit. An ut alius Antichristus adhuc expectetur par est, qui sic Christum oderit, & quæ Christi sunt, mutare nitatur?*

III. Author Chronici Alexandrini, quem anno DCXL. floruisse putat Gerardus Joannes Vossius libri II. de Historicis Græcis cap. 23. pag. 277. propitium fert adorationi Eucharistiæ testimonium, mentione facta Liturgiæ

giæ

giæ Præsanctificatorum, Olympiade
 CCCXLVIII. anno v. cum ait quod sub
 Sergio Patriarcha Constantinopolita-
 no, a prima hebdomade Quadragesi-
 mæ, Indictione iv. dum præsanctificata
 dona e sacrario ad altare inferuntur,
 & Sacerdos dicit, *κτὶ τὴν δωρεάν τε χερσῶν.*
juxta donum Christi, cœptum est psalli
a populo: νῦν αἱ δυνάμεις τῶν ἑραγῶν σὺν ἡμῶν
ἀοράτως λατρεύουσι. ἰδοὺ καὶ γὰρ εἰς πορεύεται ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης, ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη
δωρεοφορεῖται. πίστει καὶ φόβῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέ-
τοχοι ζωῆς αἰωνίης γινώμεθα. ἀλληλῆσια. Nunc
Virtutes calorum nobiscum invisibiliter
adorant Deum. Ecce enim ingreditur Rex
gloriæ, ecce sacrificium mysticum offer-
tur. Cum fide & tremore accedamus, ut
vite simus participes æternæ. Alleluja.

IV. Ante Chronicon Alexandri-
 num eadem fere testificatus erat Ana-
 stasius Sinaita tempore Justiniani Im-
 peratoris anno Christi DXL. Oratione
de sacra Synaxi, quam ex Codicibus
 MSS. Regis Christianissimi expressit
 R. P. Franciscus Combesis, Ordinis S.
 Dominici doctissimus Theologus, to-
 mo

mo I. Novi Auctarii Bibliothecæ Patrum Græcorum pag. 895. litt. C. D.

τί ποιῆεις, ἄνθρωπε; ἀγγέλων ἀφτουργουώτων· ἐξαπερὺνων τῶ μυσικῶ τράπεζαν καλυπτόντων· τῶν Χερουβὶμ πρῆσιμῶν· καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον λαμπρᾶ τῆ Φωνῆ κεκραγόντων τῶν Σεραφὶμ· μετ' Ὀλαβείας κεκυφότης τῆς ἱερέως, καὶ ὑπὲρ σου ἐξιλεωμῶν· πάντων φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀσκονεμῶν, &c.
Quid agis, o homo? Dum Angeli ministerio defunguntur: senis illi alis præditi mysticam mensam obvelant: dum Cherubim circumstant: ac Seraphim Trisagium hymnum clara voce clamant: dum Sacerdos reverenter inclinat, ac Dei tibi misericordiam conciliat: omnibus interea timore ac tremore ministrantibus.

V. S. Germanus propter virtutis sublimitatem ab Archiepiscopatu Cyziceno ad Constantinopolitanum translatus anno Christi MCCXV. quo se sponte abdicavit ætatis centesimo, vestigia veterum Patrum Græcorum de adoratione Eucharistiæ insecutus, ait in Theoria mystica: τὸ ἢ ὑψῶσαι τὸν ἱερέα τὸν θεῖον ἄρτον, καὶ τύπον φαυροῦ τρεῖς ποιῆσαι ἐν τῷ ἅρτι μετὰ τῆς τιμῆς καὶ ζωοποιῆς ἀρετῆς, τὸ το ἀνίτηται.
*Quod autem Sacerdos panem attollit, & si-
gnum*

gnum crucis ter facit in aëre cum adorando
 & vivifico pane, hoc significat. Sic enim
 verti de Græcis, & Latine scribi debe-
 re defendo hæc verba, μετὰ τῶν τῆς κρῆ-
 ζωντος ἀετῶν: ut jam supra observavi-
 mus capite 5. & infra ostensuri sumus
 libri II. capite 4. repagula interclu-
 suri, quibus hujus loci vim conatur
 subterfugere Dallæus Charentonii
 templi Minister, lib. II. de religiosi
 Cultus objecto.

VI. Sequitur S. Joannes Damasce-
 nus, in Syria Monachus & Presbyter,
 qui suum nomen mirabiliter illustra-
 vit in tuenda traditione Ecclesiæ pro
 sacris imaginibus adversus Impe-
 ratorem Leonem Isaurum, anno
 præsertim DCCXXVII. & deinceps ad-
 versus Constantinum Copronymum
 anno DCCLIV. qui coactis sibi addictis
 Episcopis aulicis, eidem sub nomine
 Joannis Mansur, hoc est, Saraceni,
 S. Germano Constantinopolitano, &
 Georgio Cyprio Antiochiæ Pisidiæ
 Archiepiscopo pœnam bruti anathe-
 matis imposuit.

Hic

Hic vero Joannes Damascenus tam conceptis verbis sua ætate factam Eucharistiæ adorationem attestatur, ut a nemine homine explanatius aut uberius significari possit. Libro IV. de Fide orthodoxa, cap. 14. de sanctis & immaculatis Christi mysteriis, pagg. 459. & 460. litt. D. & A. Nec vero panis & vinum corporis Christi figura sunt (absit enim hoc) verum ipsummet Domini corpus divinitate affectum: quippe cum Dominus ipse dixerit, Hoc est, non, corporis signum, sed, corpus; nec, sanguinis signum, sed, sanguis. Et prius adhuc, ad Judæos sermonem habens: (a) Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Caro enim mea verus est cibus, & sanguis meus verus est potus. Ac rursus: Qui manducat me, vivet. Ex his vero ita subjectis etiam conclusionem assumpsit, quæ internam & externam adorationem corpori Christi in Eucharistia eo tempore exhibitam demonstrat. Ac proinde summo cum metu, & pura conscientia, fideque haudquaquam

(a) Joan. 6. v. 54.

quam dubia accedamus : ac profecto sic nobis fiet, quemadmodum firme & constanter credimus. Ipsum porro omni puritate colamus, hoc est, & spiritali & corporea : siquidem duplex ipse est. Ardenti cupiditate ad eum adeamus, manibusque in crucis formam compositis crucifixi corpus suscipiamus, atque & oculis & labiis, & frontibus impositis, divini carbonis participes efficiamur, ut ignis desiderii in nobis insiti, assumpta ea, quæ ex carbone oritur, inflammatione, peccata nostra excurat, ac pectora nostra collustrat : demusque operam, ut per divini ignis perceptionem inardescamus.

VII. Ad Joannis Damasceni sententiam aggregare possum Scriptorem Vitæ S. Stephani Junioris, cum Operibus ejus compactæ studio doctiss. Jacobi Bilii Abbatis S. Michaëlis in Eremito, pag. 805. lit. C. in qua Stephani ori hunc sermonem Author inducit adversus Constantinum Copronymum : Quid ? an tu quoque corporis & sanguinis Christi antitypa ab Ecclesia proscribes, ut quæ imaginem ac veram illorum figuram teneant ? quæ & adoramus & osculamur, &

fortim

eorum perceptione sanctitatem consequimur. Supervacaneum esset respondere, spectatam intelligi eo loci adorationem tantummodo relativam : quippe cum ea ætate S. Joannes Damascenus adorationem relativam imaginum ex adoratione absoluta Verbi divini concludat, eamque nervose defendat Orat. III. de Imaginibus pag. 763. lit. A. Si non adoras imaginem, ne Filium quidem adora, qui est imago viva Dei invisibilis.

CAPUT XVI.

Argumentum ex Concilio Nicæno

II. assumptum, celebrato anno

DCCLXXXVII. B. Alcuino, &

ex Concilio Cabilonensi, anno

DCCCXCIV.

I. EX Concilii Nicæni actione VI.

intelligimus, Iconomachos in eo condemnatos sub Imperio Constantini & matris Irenes, de adoratione Eucharistiæ non dubitasse : idque potissime ex verbis Episcoporum pseudo-

G

syno-